۲۳ - ۸ - ۱۹۹۲

گفتار برای اداره کردن شب «در گستره شعر و ادبیات فارسی» در سالن شهرداری مهراکمت برای افغانها و تاجیکان

ما هم شنیده‌ایم که هر یکی از مهمانان شهر است یا خوشحال است

اما بهتر از آن، هر کسی کدام یا مهمانانی است. زبان مشترک چه به معنای زیبا دلپذیر ~~ظاهری~~ و هم به مفهوم معنوی آن

ما هم زبانان سه کشور ایران، افغانستان و تاجیکستان هم دلیم زیرا، همگان یک میراث ادبی مشترک را عاشقانه دوست می‌داریم. ~~زیرا~~ ما وارث یکی از غنی‌ترین و درخشان‌ترین صفحات تاریخ شعر جهانیم

پدر شعر فارسی ابوعبدالله رودکی در دهکده رودک سمرقند به دنیا آمده

پی افکن کاخ بلند نظم، فردوسی جاودان از خراسان

آزاده‌ترین عارف شاعر مولانا جلال الدین مولوی از بلخ

و شاه شاعران حافظ از شیراز است

فارغ از مرزهای جغرافیایی، مردم ایران، افغانستان و تاجیکستان به حق می‌توانند آن نوابغ را از آن خود بدانند و به آنان افتخار کنیم.

حکم‌گزاران در طول تاریخ ستاره زیبای زمین را مرزبندی کرده‌اند که در نتیجه مردمان از هم جدا شده‌اند. اما نوابغ دانش و هنر، عالمان، ~~محققان~~، هنرمندان و شاعران بزرگ، با پر و بال اندیشه تابناک خود برفراز مرزها و عصرها پرواز کرده و از آن گذشته‌اند و پیام انسانی عصر خود را به سده‌ها و نسلهای آینده به ما رسانده‌اند. که بر ماست که آن را پاس بداریم و در نگهداری آثارشان بکوشیم.

دوستان عزیز، ما هم خوشحالیم که امشب به زبان فارسی با هم حرف می‌زنیم که یکی از زیباترین و خوش آهنگ‌ترین زبانهای دنیا و این یک ادعای خودپسندانه نیست، قولی است که همگی بر آنند و روشن است که فارسی، دری و تاجیکی سه شاخه از یک درخت تنومند اند.

باید زنده ماند و دید که این درخت تناور با پیوند شاخه‌ها در آینده نزدیک چه گلها و میوه‌های درخشانی بیار خواهد آورد

من شخصاً احساس شادمانی ~~[illegible]~~ می‌کنم که سال به سال با روند نو پویی ادبی و با شکوه تازه شعر تاجیکان و افغانان همراه و همگام بوده‌ام و می‌توانم بگویم که تقریباً تمامی شاعران و نویسندگان این دو کشور دوستانی نزدیک من اند که برخی از آنان امشب در این بزم ادبی ما حضور دارند که قدمشان را گرامی می‌داریم.